

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΙΓΑΙΟΥΝΗ
ΑΙΓΑΙΟΥΝΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΔΟΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΕΧΧΩΔΕ

Ταχ. Δ/νση: Διοικητήριο

Ταχ. Κάδρος: 541 23

Πληροφορία: Δρ Μαργαρίτα Βιζαντινός

Τηλ.: 2310 379362, Μαξιμός: 2313 501362

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

ΘΕΜΑ: «Χαρακτηρισμός ως διατηρητέων τεσσάρων (4) κτημάτων που βρίσκονται επί των οδών Λ. Ελευθερίας και Μελιάνου και επί της Λ. Ελευθερίας εντός του «ιστορικού τόπου» της Φλώρινας και καθορισμός ειδικών δρων και περιορισμάν δόμησης απότιμης».

Α. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ - ΗΡΙΓΡΑΦΗ

1. Το Υπουργείο Μακεδονίας και Θράκης με το μ/αρ. πρωτ. 1486/29-3-13 έγγραφό του ζήτησε τη γνωριδότητη του Συρβουλίου Αρχιτεκτονικής για τον χαρακτηρισμό της μη τες διατηρητέων κτημάτων που βρίσκονται επί της Λ. Ελευθερίας (Μητροπολίτη Α. Καντιάτη), καθώς και επί των οδών Μελιάνου και Καστρίν Ναούμ, εντός του «ιστορικού τόπου» της Φλώρινας.

2. Ανάμεσα στα παραπάνω κτήματα βρίσκονται τέσσερα (4) κτήματα που είναι προτεινόμενα ως διατηρητέων από μελέτη της ΕΠΑ (Επερχόμενη Πολιτοδημοτική Αναστηρούστησης). Αναλυτικά, τα προτεινόμενα ως διατηρητέα κτήματα είναι τα παρακάτω:

- α) μ/αρ. καρτίδας 322: Λ. Ελευθερίας 105 (πρώτην 115) και Μελιάνου I
- β) μ/αρ. καρτίδας 326: Λ. Ελευθερίας 109 (πρώτην 121- 123)
- γ) μ/αρ. καρτίδας 327: Λ. Ελευθερίας 111 (πρώτην 125)
- δ) μ/αρ. καρτίδας 328: Λ. Ελευθερίας, 113 (πρώτην 127)

3. Τα αινιγματικά που θέματα βρίσκονται σε κοντινή περιοχή της πόλης της Φλώρινας, Ηλιόφρερος, Ελευθερίας είναι παράλληλη με το χαρακτηριστικό ποτάμι της πόλης των Σακούλεφα και αποτελεί πρωτεύοντα σύνολο άξονα του κέντρου του ιστορικού τόπου.

4. Σε αυτόν τον καντράκο αυτό δρόμο βρίσκονται πολλά εξόδιογα κτήματα, που μαρτυρούν τη σπουδαία πολιτιστική κληρονομιά της πόλης της Φλώρινας και την πλούσια αρχιτεκτονική της. Πολλά από αυτά τα κτήματα ανήκουν είτε στην περίοδο της Τουρκοκρατίας με βασική χαρακτηριστική της μικεδονικής αρχιτεκτονικής είτε στις αρχές του 20^{ου} αιώνα με νεοκλασικές – εκλασικιστικές, αναφορές Αρχαίας από αυτά έχουν χαρακτηριστεί ως διατηρητέα είτε από το ΥΠΠΕΧΩΔΕ (νυν Υπουργείο Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής) είτε από το Υπουργείο Μακεδονίας- Θράκης είτε από το ΥΠΠΟ (νυν Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού). Άλλα δραματικά κτήματα που έχουν αριστεύσει ως εξόδιογα για διατήρηση από την ΕΠΑ και δεν έχει εξεταστεί μέχρι τώρα ο χαρακτηρισμός τους, ή μη, πρέπει να εξεταστούν προκτιμόνευτα ή διασυνδέσμων και να προστατευτούν.

5. Ενδιαφέτος, αναφέρουνται τα παρακάτω κτήματα που έχουν χαρακτηριστεί από
διατηρητέα και βιοποιητικά στο άμεσο περιβάλλον των εν λόγω κτημάτων του θέματος.

α) το κτήμα επί των οδών Λ. Ελευθερίας 103 (πρότυπο 117) και Μαζαρούνιου έωνται χωρακτηρομένα από το ΥΠΠΟ με την με αρ. Έργα ΥΠΠΟ/ΔΙΚΣΑΚ/86659/2381/13-9-08 (ΦΕΚ 398/ΑΔΠ/2008) απόφεση.

β) το κτήμα επί της Α. Ελευθερίας 81 είναι χαρακτηρισμένο ως διατηρητό με την αρ.
αρ. πρω. 3953/2-7-98 (ΦΕΚ528/Δ/98) απόφαση του Υπουργού Μακεδονίας - Θράση-

6. Τα κτήρια του θέματος αποτελούν εκτίμηση του 20^{ου} αιώνα, της εποχής των μεσοπολιάδων, εποχής κατά την οποία η Φλάμρωνα αναπτύσσεται σε σημαντικό αστικό κέντρο με νέα πληθυσμιακή, κοινωνική και οικονομική δραση. Στην περίοδο αυτή η αρχιτεκτονική της εντάσσεται στο αρχιτεκτονικό γήγετον του ευρύτερου Ελλαδικού χώρου με αρκετές φόμοις ιδιαιτερότητες που οφείλονται στην παρέα των δημοσιεργών της και στην επιρροή των δυτικών προτίτλων, γεγονός που την εντάσσει σε ιδιαίτερη θέση στην νεότερη ιστορία της αρχιτεκτονικής των μερών αστικών κέντρων του βορειοελλαδικού χώρου (Ζαρκάδη Πιστόλη Χρ., 2003, Η αρχιτεκτονική της Φλάμρωνας στην Περίοδο της Μεσοπολιάδος, Διδακτορική Διατροφή, Α.Π.Θ.).

7. Την εποχή αυτή αναγείρεται ένας σημαντικός αριθμός κτημάτων σε όλη την Επαρχία του Ιστορικού κέντρου της πόλης με νεοκλασικές-εκλασικιστικές αναφορές και μεγάλη ποικιλία σε τύπους και μέρη. Κύρια χαρακτηριστικά τους είναι η συμμετρία και τα διακοσμητικά στοιχεία στις δυτικές (Περιηγήσεις στη γη της Φιλάρμονας, Αρχιτεκτονική της Φιλάρμονας, Ε.Ο.Τ., Νομαρχιακή Διεύθυνση Φιλάρμονας).

Β. Τα εν λόγῳ επήρια είναι καποιάδες και τοποθεσιώνων στο δρόμο του συκοπέδου προς τον δρόμο. Πρόσκαιτη τα ίδια συνεγρές σύνολο νεοκλασικών επηρέων στον κεντρικό δρόμο της πόλης, τα οποία είναι αδιαχίστα και πρέπει να διασωθεῖ.

9. Το εργαδικό Συμβούλιο Αρχηγετονικής γνωμοδότησε θετικά ως πέρα της διατήρησης τους στη συνεδρίασή του, στις 23-4-13 (Πράκτικο 2^ο). Αναλυτικά, η γνωμοδότηση έχει ως εξής: «Το Συμβούλιο Αρχηγετονικής γνωμοδοτεί θετικά ως προς τον χαρακτηρισμό των κτιρίων ως Σημείωση Αρχηγετονικής γνωμοδότηση θετικά ως προς τον χαρακτηρισμό των κτιρίων ως Διατηρητέων. Για το Α' κτίριο (στις Λευκόφρου Ελευθερίας και Μπαζαρίου), για το ανταλλικό διατηρητέων φύλα τον προτείνεται η αντιστροφή της συζύγων τουχοσονίας του κτιρίου και επιτοποιητή της αποθεμάτων σε νέα αποθόμες για την απορρήτη διάθροσης και καταστροφής της πολυτελείας».

10. Επιστημένεται, ότι το σύνολο των τριών διμορφών κτηρίων εκεί της Λευκόβρυσης Ελανθερίας 109, 111 και 113, αποτελεί ένα μακριά παραδείγμα, εντιαμένης κτηριαλογικής σύνθεσης, στο οποίο παρατηρούνται σημαντικές εμμοτητικές αρχιτεκτονικούς και μορφολογικούς αρχιδιαύρους. Και τα τρία σε σειρά κτήρια, έχουν διμορφικό προβολή, ύψος και κλίση στέγης, συνεχόμενη κορνίζα αιθυγής, καθίες και παρόμοια οργάνωση διάφανων, διατάξης η επανάληψη των γεωμετρικών στοιχείων, ο διαχωρισμός της θύρας σε κάθετη μέρη, ο τρόπος της διάταξης της εποδόσου κάτιοντας την ελέγχου την αρθρωση.

11. Το παραπάνω σήνολο των τριών διορθωτικών κτημάτων, που ανέλαβε ένα από τα διάχυτα παρεδίδηγματα από Φλέρντα, το οποίο συνθέτει συμπλοκής και αδιάσπαστο αρχιτεκτονικό σήνολο, που διατηρείται ως ένα την πολιτιστική παράδοση της πόλης.

12. Το σύνολο αυτό περιλαμβάνει και το γενικό επί της Δ. Ελαφθερίας 103 και Μπέζινος κτήμα που είναι χωροταπειμένο ως μεταβολή και το αδένεντη με αυτό κτήμα επί της Δ. Ελαφθερίας 105 και Μπέζινο, που είναι παραπάνομο για διατήρηση.

11 Ελλούσσα γινεται μία από τις πιο γνωστές κτηματικές εγκαταστάσεις στην Ελλάδα.

α. Κτήριο Α: Κτήριο επί της Λ. Ελαιώνεριας 105 (κράτη 115) και Μπιζανίου 1 φερόμενο ως ιδιοκτησία Β. Καλταμάνου (σύμφωνα με την με αρ. 322 καρτέλα του).

(1) Το κτήριο αυτό που είναι χρονικό το 1925 καρέσου (σύμφωνα με την καρτέλα του), είναι θεάρεση κατοικία με υαδγέτιο με δύο κατοικίες και τρεις εμφανίες όψεις. Πρόσασται για κτήριο με αξιόλογη στοιχεία νεοκλασικού ρυθμού. Στην κύρια όψη του επί της Λ. Ελαιώνεριας, ψευδοπαραστάδες τονίζουν τις ακμές τους και διαπρούν την επιφάνεια της όψης, οργανώνοντας τον κεντρικό καταύφερο φάσμα και τα ανοίγματα στα μεσοδιαστήματα. Στο ισόγειο, οι ψευδοπαραστάδες φέρουν απομάκρηση τούβλου στατήματος, ενώ στον ορόφο εμφανίζονται πατίσσες, που καταλήγουν σε επίκρανα.

(2) Στον κεντρικό φάσμα, εντόσεσται ο εξώστης του ορόφου με περίσχυνα κτηγόλιδώματα, κατασκευασμένος από μιτσάλικά φέροντα στοιχεία και η είσοδος του κτηρίου στο ισόγειο. Στον εξώστη του ορόφου διακρίνεται ξύλινη διεργάλη μιτσάλικονόπορτα με ορθογώνια διακοσμητικά κλισίσια και φρεγγίτες, οι οποίες διαγερίζονται από την υαδγάνη θύρα με ορθόντιο ξύλινο καθί που φέρει διακοσμητικές «οπιγύριτες». Η πόρτα αυτή οριοθετίζεται ανάμεσα στις δύο ψευδοπαραστάδες, οι οποίες καταλήγουν σε διακοσμητικά επίκρανα. Πάνω σε αυτά τα επίκρανα στηρίζεται διακοσμητικό ορθόντιο πρέσα, που φέρει κύλιτς ρεβδώσεις και διακοσμητικό «πλειδί» στο ενδιάμεσο.

(3) Τα παρόπιρα του ορόφου είναι τηγίκορμα και διαχωρίζονται με καθία. Στο ίδιο μέρος τους υπάρχουν διακοσμητικά ορθογωνικά φυτονύμωτα με καμπυλωμάτες τις γωνίες τους, ενώ οι ποδιές αποτύλογται από διακοσμητικές ποκνές ορθόντιες τάντηνες. Στο ίδιο μέρος, τα περιγράμματα των παραθύρων τονίζονται με διακοσμητικό γραμμικό πλάισιο, οι κάθετες πλευρές των οποίων καταλήγουν σε διακοσμητικές βάσεις αύτη στις ορθόντιες καδίμες των παραθύρων. Πικονές ορθόντιες ταντής παραπροίνεται στα επίκρανα των ψευδοπαραστάδων της όψης στον άρρεφο. Τα επίκρανα αυτής καταλήγουν στο ίδιο ίνος με τις κορνίδες της μόνη πετρόνιας των παραθύρων, προσδιδόντας έτσι οριζοντιότητα στη σύνθεση, στην οποία δύναται ο κεντρικός πιο υπερυγεμένος καταύφερος φάσμα της εισόδου και του εξώστη. Η κορνίδα της στέγης αποτελείται από ορθόντιες προεξέχουσες διακοσμητικές ταντής, από τις οποίες η χώμηλότερη ταντή φέρει διακοσμητικές «οπιγύριτες». Επίσης, ορθόντια προεξέχουσα διακοσμητική ταντή διαγερίζει το ισόγειο από τον άρρεφο, στην οποία στηρίζονται οι ψευδοκίνονες του ορόφου.

(4) Τα ανοίγματα του εσογείου εμφανίζονται πιο απλοποιημένα με ορθόντιο φαρδύ πρέσα στο ίδιο μέρος τους που τη σκένει, ανά διαύλος. Στο πρέσα αυτό, στο ενδιάμεσο των παραθύρων, δημιουργείται διακοσμητικό «πλειδί». Παρόμοια στοιχεία εμφανίζονται στις πλαϊνές όψεις, δύος, η περιμετρική διακοσμητική κορνίδα της στέγης, η διακοσμητική ταντή ανάμεσα στους άρρεφους και το ισόγειο και τα τηγίκορμα παρόπιρα του ορόφου με τα διακοσμητικά πλαίσια. Στην αριστερή όψη, παραπρείται μόνο ένα παρόπιρο στον άρρεφο. Στην δεξιά όψη, επί της οδού Μπιζανίου, ψευδοπαραστάδες διακρίνονται μόνο στις ακμές της Ενδιάμεσης, τα ανοίγματα στον άρρεφο επαναλαμβάνονται σε διαδοχική συμμετρία παρά και το ισόγειο εμφανίζεται απλοποιημένο, με αρκετές διαφοροποιήσεις σε σχήση με την κύρια όψη. Το κτήριο σημειώνεται με εκρηκτική στέγη.

(5) Το κτήριο, πιθανώς, αποτελείται από δύο κατοικίες. Οι κινούσιες αυτές βρίσκονται αριστερά και δεξιά, αντίστοιχα, εκ προς τον κεντρικό φάσμα της κύριας όψης. Η αριστερή κατοικία είναι εγκαταλειμμένη, παρόμοιά σημαντικής θύρας, και τρίμυτα της έχουν κατορρείσει (όπος, τμήμα της στέγης, της πλαϊνής, ταραπούσιας, και των εσωτερικών τοιχοδοκών). Αντίθετα, το δεξιό τμήμα του κτηρίου, φαίνεται ότι κατοικείται. Το κτήριο είναι όμορο κτηρίου που είναι προτεινόμενο για διατήρηση εσι της οδού Μπιζανίου 3, ενώ αποτελεί συνέχεια του μετάποντον των δρυσών των διάλλοων κτηρίων της παρούσας αποιλογικής έδρασης. Ιδιαίτερα, είναι σημαντική η θέση του απόντων από το κτήριο επί των οδών Λ. Ελαιώνεριας 103 (κράτη 117) και Μπιζανίου, το οποίο είναι γεραστηρισμένο ως μνημείο από το ΥΠΠΟ (τα δύο κτήρια βρίσκονται στις δύο απόντων γωνίες των οδών Μπιζανίου και Λ. Ελαιώνεριας).

(6) Στην περιοχή αυτή συγκαντρώνονται καλά αξιόλογα κτήρια της παλιάς πόλης της Φιλόπολης. Το εν λόγω κτήριο μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον γεωπλαστικό κτήριο του μεσοτούρκου, που ανήκει σε ένα συνεργό μέτωπο αξιόλογην κτηρίου και πρέπει να διατηρηθεί.

β. Κτήριο Β: Κτήριο επί της Λεωφόρου Ελευθερίας (Μητροκαλάτη Α. Καντιώτη) 109 (πρότην Λ. Ελευθερίας 121- 123) φερόμενο ες ιδιοκτησίαι Λαζαλφών Πέλλο (σύρφωνα με την με αρ. 326 κατεβάσα του).

(I) Το κτήριο αυτό που έχει χτιστεί το 1923 περίπου (σύμφωνα με την καρτέλα του), είναι διώροφη κατοικία με υπόγειο με αξέλλοτα σταγγεία νεοκλασικού ρυθμού. Πρόκειται για πλατυμέτετο κτήριο, το οποίο εξαιρετικά, δίνει την εικόνα του δέσμου της κτηρίου, όπου οι δύο κατοικίες είναι συμμετρικά τοσοθετημένες ακό μερις τον κεντρικό άξονα. Στην κύρια διφτη του επί της Λ. Ελευθερίας, ψηφιδωτηραπεύδες τονίζουν τις ακμές του και διαιρούν την επιφάνεια της θύτης αργανώνοντας την σε τρία μέρη. Στον κεντρικό τμήμα, εντάσσεται ο εξώστης του ορόφου με περίεγγα, καγκόλιδηματα, κατασκευασμένος από μεταλλικά φέροντα στοιχεία και στο μέρος της πεζούλια, στην οποία οργανώνονται οι δύο ενεξάρτητες είσοδοι των κατοικιών.

(2) Στον δρόμο παραπερμένης της τοξικής σύγχρονης ανθρωπότητας στην οποία αρχιαναστάτωνε τον πλανήτη, η απόδι-
αγγελία επέβαλλε σε δικοιομητηκούς γενεθλιούς με βάση, επίσημα και τοξικό ανάγκυσθο
ανέφελο, δικοιομημένο με πινελές τοξικές τανίδες. Τα υαστοπλάκατα φέρουν δικοιομητικά
ορθογώνικά σχήματα στο κορμό τους, ενώ στο τοξικό ανέφελο, η ενδιάμεση τανίδες με
δικοιομητικά προεξέχοντα κρίσματα σε ημικυκλική επανέληψη.

(3) Στο ισότρια, η γνωστοπαραστάθε που βρίσκεται στην αριστερή ακμή της φέρει αποχήμηση ισόδομου συστήματος, ενώ ει υπόλοιπα; τρεις στο ισόγειο μέρη επίπεδες. Στον δρόφο αύλας ει γνωστοπαραστάθε, ει ασοίς; εμφανίζονται μι γραμμικός κίνησης ραβδόσοις, απεριέλονται σε βάση και καταλήγουν στο άνω μέρος τους σε κείμενα, τα οποία υποβιβαστάζονται την διακοσμητική καρυίδα του τείσου της στέγης.

(4) Τα παρόμια του αρέφου είναι συμμετρικά τοποθετημένα ανάμεσα στις γωνιώνταρα ποδιάς, αριστερά επιμελήμένα, με διακοσμητικά αρξόντα γραμμικά ανάγλυφα στις ποδιές τους, και διακοσμητικά φεντιέρατα κάτω από αυτά. Στο άνω μέρος, τα περιγράμματα των παραθύρων του αρέφου τονίζονται με διακοσμητικό γραμμικό ελαστικό, σι κάθετος πλευρές των ποδιών στηρίζονται στις αριζόντιες ποδιές των παραθύρων. Τα ανοίγματα του μεσγάστρου εμφανίζονται όπως απλούστημένα, με διαφροροποιήσεις ως προς τις διατάξεις τους, συμμετρικά δύος τοποθετημένων κάτω από τα ανοίγματα του αρέφου. Ορξόντα προεξέχουσα διακοσμητική ταπετσαλία διαγράφει το κάτω από τα δρόφοι, στηργάντων στηρίζονται στις φεντιέρατα του αρέφου. Το κτήριο σκεπάζεται με κεραμοσκεπή στέγη.

(5) Το κτήριο αποτελεί συνέχεια του μετώπου των όγκων των άλλων κτηρίων της παρούσας απολογιστικής διεύθυνσης. Ωστόπερα, είναι σημαντική η θέση του διάλογο στο κτήριο επί των οδών Α. Εισαγόρειας 103 (χρόνη 117) και Μητζανίου, το οποίο είναι γερακετηρισμένο από την μητρικού σε έναν παλαιό κτηρίου, δημιουργήθηκε με αυτό, καθώς και με τα άλλα κτήρια μια ενότητα αξιόλογην ομοιασθέντων κτηρίων. Αποτελεί ένα πολύ ενδιαφέρον κτήριο του μεσοπολιτικού με αρχαιοτεκνολογική ομοιασθέντων κτηρίων. Αποτελεί ένα πολύ ενδιαφέρον κτήριο του μεσοπολιτικού με αρχαιοτεκνολογική ομοιασθέντων κτηρίων.

Τ. Κτήριο Γ: Κτήριο από της Ασυρέου Ελευθερίας (Μητροπολίτη Λ. Καντιάτη) 111
 (πρώην Λ. Ελευθερίας 125) φερόμενο ως ιδιοκτησία Στιφ. Σίσκου (σύρραγα με αρ. 327
 κωνσταντίαι του).

(1) Το κτήμα αυτό που είναι γνωστόν το 1925 περίπου (σύμφωνα με την καρτέλα του), είναι διάδοχη κατοικία με παλαιότερη με σχέση λογική συνοχείς νεοκλασικού ρυθμού. Στην κύρια δυτική

και της Λ. Ελιούθεριας, ψυχοθεραπευτές των οποίων της αρχές του και διαφόρων την επιφάνεια της δύνης, οργανώνοντας πάν το δύσιο κάθετα μέρη. Στο άντεμμα οργανώνεται η είσοδος και η μπαλακονόπορτα του αρέφου με τον εξόστη και στο άλλο τμήμα οργανώνονται τα παράθυρα του κτηρίου. Η τοξική είσοδος του κτηρίου συγγράφεται σε διακοσμημένο πλάισιο με πικενίς τοξικές τανίς, ανάμεσα στις οποίες διακρίνεται τανία με διακοσμητικά προεξέχοντα αρθρογόνια πρόσωματα σε πρωτοκλασική επανάληψη. Το τοξικό άνογύμα της παράδοσης, καθώς και το ορόφου φέρουν φεγγίτες.

(2) Στον δρόφο, η τοξική μπαλακονόπορτα του εξόστη παρηγράφεται με διακοσμητικό πλάισιο με πικενίς τανίς, το οποίο με τη σειρά του στηρίζεται ανάμεσα σε μία προεξέχουσα σύνθεση από διακοσμητικούς γενεθλιαίους, που στο άντεμμα μέρος των υποβασικών τοξικών παρέθυρο με διαρκή επίκρανα. Η σύνθεση αυτή διαχωρίζεται από το εσωτερικό ανιδατό πλάισιο της μπαλακονόπορτας με τοξική ενδιάμεση ζένη που φέρει «σταγόνες». Οι σταγόνες αυτές συντριχτούν ως διαχωριστική ζένη ανάμεσα στα επίκρανα και στο κορμό των παραπάνω γενεθλιαίων. Οι γενεθλιαίες φέρουν διακοσμητικά αρθρογόνια σχήματα στο κορμό τους, ενώ στο άντεμμα τους διακοσμούνται με πρίσματα τετράγωνης μορφής. Η δέλτη σύνθεση συμπληρώνεται με έγχρωμους αρθρογόνους ή τετράγωνους διακοσμητικούς υαλοπάνικους στα δύσιο θυρέφουλα της μπαλακονόπορτας και με ακτινοτά καβία που διαχωρίζουν τη φεγγίτη. Τα παραπάνω δημιουργήσανταν ένα ιδιαίτερο αξιόλογο μαρφαλογικό στοιχείο που θυμίζει αναγεννησιακά πρότυπα αρχαϊκοτυπίες και αποτελεί σπολίδι άρι μόνο την εγ λόγω δημητρίου, αλλά και για όλο το μέτωπο των θυμοτονικών στην οποία ανήρει.

(3) Ο εξόστης του αρέφου, παρέρμονος με επιτόν των προγητούμενου κτηρίου, προεξέχει προστά από την μπαλακονόπορτα με περίτεχνα κτηριαλέματα, κατασκευασμένος από μπαλάκια φέροντα στοιχεία. Η κορνίζα της στήγης αποτελείται από οριζόντιες προεξέχουσες διακοσμητικές τανίς, από τις οποίες η χαμηλότερη τανία φέρει διακοσμητικές «σταγόνες». Επίσης, αριζόντηα προεξέχουσες διακοσμητική τανία διαχωρίζει το ισόγειο από τον δρόφο. Στον δρόφο αι γενεθλιαίες παραπάταδες, εμφανίζονται με γραμμικές κάμπτες, ραβδώσεις και καταλήγουν στο άντεμμα μέρος τους σε επίκρανα, τα οποία υποβασικών την διακοσμητική κορνίζα του γείσου της στήγης. Στη μεσαία γενεθλιαραστίδα διακρίνεται στο κάτια μέρος της, η βάση της στην αρχαίη της μορφή, κάνει στην αριζόντηα διακοσμητική τανία που διαχωρίζει το ισόγειο από τον δρόφο. Επίσης, αυτό ισόγειο διεργάζει τη μεσαία γενεθλιαραστίδα, η οποία φέρει πλούσια πασδεμούσα σποτήματος.

(4) Τα παράθυρα του αρέφου είναι υψηλορραγματικά ανάμεσα στις γενεθλιαραστίδες, αρκετά επιμελημένα, με διακοσμητικά οριζόντια γραμμικά ανάγλυφα στις ποδιές τους, και διακοσμητικά φατνώματα κάτω από αυτά. Στο άντεμμα μέρος, τα περιγράμματα των παραθύρων του αρέφου τανίζονται με διακοσμητικό γραμμικό πλάισιο, σε κάθετες άλσηρές των οποίων επηρέζονται στις οριζόντιες ποδιές των παραθύρων. Τα ανοιγόματα των παραθύρων εμφανίζονται κατετης περίτεχνα, συμμετρικά τοποθετημένα κάτω από τα ανοιγόματα του αρέφου, με διακοσμητική ποδιά, φατνώματα στο άντεμμα μέρος τους και γενεθλιαίες στις δύσιο κάθετες άλσηρές τους. Τα παράθυρα αυτά είναι χαμηλότερα από τα παράθυρα του αρέφου, ακτινό, τα διακοσμητικά φατνώματα που υπάρχουν στο άντεμμα μέρος τους συγγράφονται στο συνολικό ύψος των επικράνων των γενεθλιαίων, δημιουργήσαντας έτσι μία κατακόρυφη διάσταση. Το κτήριο σκαπάζεται με καραμιστοκατή στήγη.

(5) Η παρούσα κατιουσία είναι εγχειριδιωμένη, χαροκοπέας φθορές στα επιχρύσατα στην ίδη και τρήγαντα της, πίσω από την κίρια ίδη, έχουν καταρρεθεί (όπως, τμήμα της στήγης των κατακόρυφων τοχυτικών και της πίσια τοχυτικής). Το κτήριο αποτελεί συνέδεσι των μετάποντων φύσεων των άλλων κτηρίων της παρούσας αποικογονικής έκθεσης, δημιουργήσαντας με αυτά μία ενότητα αιχιδάλογων ομοιούσιων κτηρίων. Επιπλέον, αποτελεί ένα πολύ συνέπισθρον κτήριο του μεσοπολέμου με αρχαιοκτονική επηρεασμένη από τα δυτικά πρότυπα που βρίσκονται σε μία κεντρική περιοχή της πόλης και πρέπει να διατηρηθεί.

δ. Κτήριο Δ: Κτήριο από της Λευφόρου Ελευθερίας (Μητροπόλιτη Α. Καντιάτη) 113 (πρότην Α. Ελευθερίας 127) φερόμενο αες ιδιοκτησία Ιωάννα Νάτη (σύμφωνα με την με αρ. Ξ28 καρτέλα του).

(1) Το κτήριο αυτό που είναι χρονίδο το 1925 περίπου (σύμφωνα με την καρτέλα του), είναι διώροφη κατοικία με νούριο και τρεις εμφανείς δώματα. Πρόκειται για κτήριο με σπουγεία νεοκλασικού ρυθμού και λαϊκής παραδοσιακής αρχιτεκτονικής. Στην κάτημα όψη του επί της Α. Ελευθερίας, ψευδοκαραβαστάδες τονίζουν τις ακμές του και διαπρούν την επιφάνεια της δύνης-οργανώνων την σε τρία κάθετα μέρη. Στο κεντρικό τμήμα οργανώνεται η είσοδος στο καθότιο σε εσούρη και η μπαλκονόφορη του ορόφου με τον εξόπτη. Στον δρόφο οι ψευδοκαραβαστάδες, εμφανίζονται με τριανταριές κάθετες, ραβδόστενες, οι οποίες καταλήγουν στο άνω μέρος των επιφανειών, τα οποία υποβαστάζουν την διακοσμητική κορνίζα των γείσων της στέγης. Η έλλειψη ορίζοντας διακοσμητικής γραμμής στο ενδιάμεσο των ισογείων και άλλων διακοσμητικών πλαισίων στα ανοιγματικά παρεκκλίσια την δύνη σε μία πιο λαϊκή αντιληφτη αρχιτεκτονικού σχεδιασμού. Συγχρένος τα τρία κάθετα μέρη της δύνης αποκτούν κατακορυφόπτηρα. Η κορνίζα της στέγης απονεμίζεται από ορίζοντας προεξήγουσες διακοσμητικές τανίσιες, από τις οποίες η γεμιλήστερη τανίδια φέρει διακοσμητικές επιταγμόνες. Η κορνίζα αυτή με τις στιγμώνες στυνερζίες και στην πλαϊνή δύνη, η οποία τωντύχρονα μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί και πλαϊνή δύνη όλων των συνόλου των τριών κτηρίων, που περιγράφονται στην παρούσα δεύτερη (Κτήρια Β, Γ και Δ).

(2) Στο κτήριο έχουν γίνει κάποιες στογγυρωνες επεμβάσεις, κυρίως το προς το υπόκιο και τη μορφή των ανοιγμάτων, το οποίο δεν συνάδει με τη φυσιογνωμία του κτηρίου. Το κτήριο αλοκύτηρόνει το συνηγόρο μέτωπο των κτηρίων της παροδούς έκθεσης, ίσως τερά των κτηρίων Β και Γ, επαναλεμβάνοντας, με παρόμοιο τρόπο την οργάνωση των δώματων και κάποια από τα βασικά μορφολογικά και αρχιτεκτονικά στοιχεία τους, δώματας οι ψευδοκαραβαστάδες, ο διαχωρισμός των δώματων σε κάθετα μέρη, η μορφή, το ύψος και πρεβιλή της κάθε στέγης, η συνεχόμενη κορνίζα της στέγης, ο τρόπος της διάταξης της, εισόδου κάτω από τον εξόπτη του ορόφου τολμ. διαφοροποιήσαν δόμος από αυτά, με υπερβη στοιχείων λαϊκής αρχιτεκτονικής, δώματας η μορφή και οι αναλογίες των παραθύρων, καθώς και η λαϊκή οργάνωση διακοσμητικών στοιχείων.

(3) Αποτελεί ένα πολύ ενδιαφέρον κτήριο των αρχών του 20^ο αιώνα, που ανήκει σε ένα συνηγόρο μέτωπο αξιόλογων κτηρίων και πρέπει να διατηρηθεί. Επιπλέον, είναι πολύ σημαντική η θέση του, γιατί οριοθετεί τη συνέχεια του μετώπου των κτηρίων του θέματος και συντελεί, έτσι διοτε το σύνολο αυτό των κτηρίων να γίνεται αντιληπτό από κάθε διερχόμενο από τη Α. Αβέρωφ, η οποία είναι συνέχεια της Α. Ελευθερίας.

Γ. ΠΡΟΤΑΣΗ

1. "Υστερά από τα παραπέντε αριστερών την έκδοση απόφασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ν4067/2012 (ΦΕΚ79Α) «Νέος Οπισθοποκός Κανονισμός», στην οποία να προβλέπονται τα εξής Χαρακτηρίσουμε ως διατηρητέα τέσσερα (4) κτήρια που βρίσκονται εκτόνων οδών Α. Ελευθερίας και Μπίζενίου και επί της Α. Ελευθερίας εντός του «πατορυκιαύ τόπου» της Φλάρινας, για τους παρακάτω λόγους:

α) Πρόκειται για αξιόλογα κτίσματα που χρειαζόνται στη διάρκεια του μεσοπολέμου και είναι στοιχεία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς που αξίζει να διατηρηθούν.

β) Εντάσσονται σε ομάδα ομοειδών κτηρίων, εποικείων αξιόλογο αρχιτεκτονικό και πολιορκούμενό σύνολο στον ιστορικό τόπο της Φλάρινας και μαρτυρούν μέρος της οικονομικής και κοινωνικής δομής της πόλης της εποχής αυτής.

γ) Παρουσιάζουν σημαντική πολιτιστική αξία, αναδεικνύονταν τον αρχιτεκτονικό πλούτο της πόλης και συμβάλλουν στη διεπίγενση της ιστορικής, πολιτιστικής, μνήμης και φυσικής της πόλης της Φλάρινας.

δ) Συνθέτουν συμπαγής και αδιάσπαστο αρχιτεκτονικό σύνολο, αναδεικνύοντας ταρόμους αρχείας αρχιτεκτονικής και μορφολογικής οργάνωσης, χαρακτηριστικό μέτωπο του δομημένου χώρου, στο οποίο η αφαιρεστή μπαζ ρονάδας από το σύνολο αυτό ή η αντικατάστασή της με ένα σύγχρονο κτίσμα, καταστρέφει την καζάνουσα κοινότητα.

ε) Η διατήρηση τους θα συμβάλλει στην περαιτέρω διάσωση των αξιόλογων κτηρίων στην περιοχή.

Ειδικότερα για κάθε ένα από τα παραπάνω κτήρια αναφέρεται:

Σ. Χαρακτηρίζεται εις διατηρητέο το κτήριο ειδίκης Λ. Ελευθερίας 105 (πρόστιγμα 115) και Μιαζανίου 1 (Κτήριο Α), φερόμενο ως ιδιοκτησία Β. Καλαφατάνου (σύμφωνα με την με αρ. 322 καρτέλα του), για τους παρακάτω λόγους:

α) Το κτήριο είναι αξιόλογο με ιδιαίτερο αρχιτεκτονικό και μορφολογικό χαρακτήρα.

β) Αποτελεί κτίριο της εποχής του μεσοπολιτισμού, με διακοσμητικά νεοελλαστικά στοιχεία, που το καθιστούν χαρακτηριστικό δείγμα της αρχιτεκτονικής της περιόδου και των ειρευταίων επιρροών.

γ) Το εν λόγῳ κτήριο βρίσκεται απέναντι από το κτήριο επί των οδών Λ. Ελευθερίας 103 (πρόστιγμα 117) και Μιαζανίου, το οποίο είναι χαρακτηρισμένο ως μνημείο και μαζί με αυτό, καθίσταται με τα άλλα κτήρια τη παρούσα έκθεσης δημιουργεί μία ενότητα ομοιολόγων κτηρίων, ένα ανάπτυγμα με ενδιαφέρουσα οπτική συνέχεια και συνοργή.

δ) Λόγω της μορφής και της θέσης του, συντονείται στην αναγνώριση της συνέχειας του παραδοσιακού ποτηκού τοπίου της Φλάμπρης, καθώς και στην ανάδειξη της πολιτιστικής ιδιόρυθμοτήτης της.

ε) Βρίσκεται στον ιστορικό τόπο της Φλάμπρης, σε κεντρικό δρόμο, δίπλα στο κατόμι, σε μία περιοχή με πλούσιο απόθεμα της αρχιτεκτονικής ιδιόρυθμων της πόλης, που πρέπει να προστατευτεί στο σύνολό της για αρχιτεκτονικές, πολεοδομικές, κοινωνικές και αισθητικές λόγους.

Σ. Χαρακτηρίζεται εις διατηρητέο το κτήριο ειδίκης Λαωφόρου Ελευθερίας (Μητροπολίτη Α. Καντιάνη) 109 (πρόστιγμα Λ. Ελευθερίας 121-123) (Κτήριο Β), φερόμενο ως ιδιοκτησία Λαωφόρου Πίλιου (σύμφωνα με την με αρ. 326 καρτέλα του), για τους παρακάτω λόγους:

α) Το κτήριο είναι αξιόλογο με ιδιαίτερο αρχιτεκτονικό και μορφολογικό χαρακτήρα.

β) Είναι νεοελλαστικό κτήριο της εποχής του μεσοπολιτισμού, χαρακτηριστικό δείγμα της αρχιτεκτονικής της εποχής και των ειρευταίων επιρροών.

γ) Το εν λόγῳ κτήριο είναι δύμορο με το κτήριο επί των οδών Λ. Ελευθερίας 103 (πρόστιγμα 117) και Μιαζανίου, το οποίο είναι χαρακτηρισμένο ως μνημείο και μαζί με αυτό, καθίσταται με τα άλλα κτήρια τη παρούσα έκθεσης δημιουργεί μία ενότητα ομοιολόγων κτηρίων, ένα ανάπτυγμα με ενδιαφέρουσα οπτική συνέχεια και συνοργή.

δ) Εντυπωσιάζει και είναι ιδιαίτερα σημαντική η παρόμοια οργάνωση των θέσεων των μετάστοιτων κτηρίων, καθώς και η ενιαία μορφολογική και αρχιτεκτονική επιζεργασία του συνόλου των κτηρίων στο οποίο βρίσκεται.

ε) Βρίσκεται στον ιστορικό τόπο της Φλάμπρης, σε κεντρικό δρόμο, δίπλα στο κατόμι, σε μία περιοχή με πλούσιο απόθεμα της αρχιτεκτονικής ιδιόρυθμοτήτης της πόλης, που πρέπει να προστατευτεί στο σύνολό του για αρχιτεκτονικές, πολεοδομικές, κοινωνικές και αισθητικές λόγους.

4. Χαρακτηρίζεται ας διατηρητό το κτήριο επί της Ακαδέμειας Ελευθερίου (Μητροπολίτη Α. Καντιώτη) 111 (πρόσημη Λ. Ελευθερίου 125) (Κτήριο Γ), φερόμενο ως ιδιοκτησία Σταφ. Τίσκου (σύνθεση με την με αρ. 527 καρτέλα του), για τους παρακάτω λόγους:

c) To ստուգում պահպանության առաջնային պարագաների և մաքրությունից շարութեա.

β) Είναι νεοκλασικό κτήριο της εποχής του μεσοπολέμου, με ιδιαίτερα διακοσμητικά στοιχεία που το καθησυχών χαρακτηριστικό δείχνει της αρχιτεκτονικής της εποχής και των εφευρετικών επερροών.

γ) Το εν λόγω κτήριο γειτνάει με τα κτήρια Β και Δ της παρούσας έκθεσης, δημιουργώντας με αυτά μία ενότητα οροσειδέν τετράγωνο σε σειρά που μαζί με το κτήριο Α της παρούσας έκθεσης, και το κτήριο εστί των οδών Α. Ελασθρίας 103 (πρότυπη 117) και Μαζανίου, που είναι χαρακτηρισμένοι ως μνημείο, δημιουργούν ένα πολύ ενδιαφέρον ανάλογημα δημιουργική συνέχεια και συνοχή.

δ) Ακολουθεί την παρόμοια οργάνωση των δύο εν τω μετέπειτα των κτητών, καθίσ, και την συναίσια μαρτυρική και αρχιτεκτονική επεξέργασία του συνόλου των κτητών, στο οποίο βούλεται.

ε) Το κύριο εντυπωσιάζει με το σύνολο των σπουδών της αρχαιοκονιακής του εποχής, τις αναλογίες των, τα διακοσμητικά των σπουδών, τις διαστάσεις των, αποτελόντας ένα από τα πλέον σημαντικά δείγματα της αρχαιοκονιακής της πολιτείας.

στην περιοχή με την οποία συνδέεται η ιστορία της Φλώρινας, σε κεντρικό δρόμο, δίπλα στο πατέρα, σε μία περιοχή με πλούσιο απόθεμα της αρχαιοκονιακής Ιελεορούματος της πόλης, που αρέσκει να προσπειτούνται στα εύκολά του για αρχαιοκονιακές, πολεοδομικές, κοινωνικούς και αισθητικούς λόγους.

5. Χαρακτηρίζεται ως διατύπωτό το κτήριο επί της Λεωφόρου Ελευθερίας (Μητροπόλιτη Α. Καντιώτη) 113 (πρότην Α. Ελευθερίας 127) (Κτήριο Α), φορέαντο ως ιδιοκτησία Ιούδα Νότη (στίνησεν με την μαρτινιά του), για τούς παρακάτω λόγους:

• Текущий обзор показывает, что в целом ситуация с коронавирусом в мире улучшается.

а) То едно също съдържащо не идентично съдържание.

γ) Πρόσωπα για επίχριτο της εποχής του μεσοπολέμου, με νομονοματικά πατέντες στην πόλη.

γ) Το εν λόγῳ επίχριτο γενιτνιάζει με το επίχριτο Γ της παρούσας έθνουστης δημαρχηγόντας με αυτό μία ενότητα ομοειδών επηρεών σε σειρά, που μαζί με την άλλη επίχριτη της παρούσας έθνουστης δημαρχηγόντας διατηρείται δια πολλή εγδιπολέραν μνήμην για διετούς σπουδές και σπουδή.

δ) Ακολουθεί την παρόμοια αργήναση των δύσεων του μετάξιος των κτηρίων, καθώς και την επίσημη παραβολή της ωραίας στοιχείας της αρχιτεκτονικής επεξεργασίας του συνόλου των κτηρίων στο σημείο βρέκεται.

α) Οριοθετεί τη συνέχεια των μετώπων των κτημάτων του θέματος ως εντοπισμένη, έτσι

σημαντικό χαρακτήρα της γεωγραφίας της Ελλάδας, στην οποία αποτελεί την πιο μεγάλη περιοχή με πλούσια απόθεμα της αρχαιοελληνικής κληρονομίας της πόλης, σημαντικής για την αρχαία ελληνική πολιτιστική και πολιτική παράδοση.

6. Ως διατηρητέα χαρακτηρίζονται τα κτήρια και δρυς τα σπουδαία και επι μεταγενέστερες πλημμύρες που τα αλλοιώνουν. Οπουδήποτε αναδοματή αργυρού στα εν λόγω κτήρια θα περιλαμβάνεται υποχρεωτική την απομάκρυνση τους και την αποκατάσταση των κτηρίων μετά από την απομόνωση των αριθμητικών Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής.

7. Στα γερακτήματα διατηρηθεί κτήρια που γορεύεται κάθε αφείρεση, αλλοίωση ή καπασιτοφρή των επι μέρους, αρχιτεκτονικών ή διακοσμητικών εποχείσιον τους και γενικά κάθε

8. Επιτρέπεται η επονομή, ο επονυγγραμμός των εγκαταστάσεων, η στατιστική ενίσχυση, η αποδοτική βοήθεια στη διαδικασίαν των κτηρίων για λόγους οικιστικούς και λειτουργικούς, χωρίς

αλλοίστη του αρχιπεπονηκό και μορφολογικό τους χαρακτήρα και των βασικών αρχών της σύνθετης τους.

9. Επιτέλουνται περιορισμένης κλίμακας τροποποιήσεις στις πλαΐσιες όψεις του επιρίου Α και στις λίστες όψεις των επιρίων Β, Γ και Δ, που δεν θίγουν τον αρχιπεπονηκό και μορφολογικό χαρακτήρα τους και τις βασικές αρχές της σύνθετης τους.

10. Επιβάλλεται η επικαίση και πακιστάσταση επιγραμάτων, διακοσμητικών και μορφολογικών στοιχείων, καργάλαδωμάτων, φερόντων στοιχείων και στεγών στα επίρια που έχουν υποστεί ζημιές, φθορές και αλλοιώσεις.

11. Απαγορεύεται η τοκοθέτηση φαντανών ή μη κατγραφών και διαφημίσεων στη στέγη και στις όψεις των διατηρητικών επιρίων, πλην των αναγνωστών, περιορισμένων διαστάσεων επιγραφών στην ολιγηρική γέλοσσα που υποδηλώνουν τη χρήση τους.

12. Για επεμβάσεις στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό των διατηρητικών επιρίων, (εκτός απ' όσα αναφέρονται στη μη αρ. πρωτ. 1714/24-6-11 εγκύρωμα της Γενικής Γραμματείας Μικεδονίας - Θράκης), απαιτείται ο ωλεγχος της μελέτης από το αρμόδιο Συμβούλιο Αρχιπεπονηκής και η έγκριση αυτής από τη αρμόδια Δ/νση Περιβάλλοντος και Υποδομών του Υπουργείου Μικεδονίας και Θράκης.

Με Ε.Υ.
Ο Γενικός Διανομητής

Δρ. Κωνίνος Παρθενίπουλος

Επεπεραστή Διανομητή

1. Γρ. Υπουργού
2. Γρ. Γ. Δικτή
3. Διενη Π.Π. & Κ.Π.
4. Χρον. Αρρεδο
5. Αριθμητικό

